

OCIĘTY (1) *part praet pass pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

[sg m N ocięty.] ◇ pl I n ociętymi.

Sł stp s.v. ociąć, Cn brak, Linde bez cytatu.

Oddzielony od całości przez dęcie lub zadanie ciosu ostrzem; przen: [Mutilus ocięty *Cerous F31 55v.*]

Wyrażenie: »ocięte skrzydła«: ktore [miasto] zowie wielkim/ bo było y iest zawnždy wielkie/ [...] chocay [!] iuz ták nápoły z ociętymi skrzydły lata *RejAp 122.*

Cf **OBCIĘTY**, **OCIAĆ**

KW